

Streda 17. týždňa

Mt 13,44-46

Vzácnny poklad

Poukázat' na veľkosť a cenu každého človeka. Povzbudiť hľadať Božie kráľovstvo

Perlami a drahokamami sa vyzdobujú kráľovské koruny, vzácne vydania Svätého písma, liturgické predmety. V kresťanskom umení nám majú klenoty zo zlata zdobené perlami pripomínať nebeský Jeruzalem. Perly boli cenené nielen pre ich veľkú finančnú hodnotu, ale aj pre ich krásu. Perla "rastie v bahne" hlboko na morskom dne. Svoju žiarivú krásu rozvíja v úplnej tme. Na dennom svetle začne perla dotvárať svoju krásu trblietaním. A ľudia sú ochotní za ňu draho zaplatiť.

Ježiš nám dnes priblížil úžasnú krásu a hodnotu Božieho kráľovstva podobenstvom o vzácnnej perle: „***Nebeské kráľovstvo sa podobá kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má a kúpi ju***” (Mt 13,45-46).

Oproti podobenstvu o skrytom poklade, ktorý bol nájdený celkom nečakane, stojí podobenstvo o vzácnnej perle. Kupec ju dlho hľadal a nečakane ju našiel. Hľadajúcemu sa dostalo toho nálezu ako vytúženej odmeny za jeho hľadanie. Hľadanie nebolo zbytočné. Pre nás je to výzvou, že musíme Boha hľadať s celou vážnosťou a pevne sa ho držať vo všetkom vernosťou. Pre koho Božia vec nie je hodná každej obety, ten nikdy nepochopí vzácnosť perly. Vzácnna perla je nezničiteľná, nemožno ju stratiť a získame ju už tu na zemi, aby tiahla naše srdce hore do neba. Aj apoštol Pavol a Matúš všetko zanechali, keď spoznali bohatstvo Ježišovho slova.¹

Skúsme si teraz predstaviť seba samých ako poklad, ako perlu nevyčísľiteľnej hodnoty. Boh pozná našu hodnotu a chce, aby sme mu patrili. Pre mnohých z nás bude asi ťažké predstaviť si to. Veľa z nás sa pre vlastné poklesky a hriechy považuje za bezcenných. Často cítime, že sme urobili niečo, čo na nás zanechalo škaredú možno nezmazateľnú škvrnu.

Avšak, pravda je taká, že Ježiš prešiel dlhú cestu, aby nás našiel. vzdal sa všetkého, podstúpil smrť na kríži, aby sme sa stali deťmi jeho Otca a spoludedičmi pokladov nebeského kráľovstva. Aký úžasný je náš Boh. V jeho očiach sme perlami a cení si nás viac, než si dokážeme predstaviť.

¹ RIENECKER, F. : *Wupertálska študijná biblia*. Bratislava: Creativpress v.o.v., 1992, s. 214.

Sťažuje sa jedna ustrica druhej. Mám akési bolesti: je mi, ako keby som mala v tele olovenú guľu. Čo len z toho bude? Druhá ustrica pyšne odpovedá: „Mne nič nie je. Som zdravá a veselá. Ty na tú tvoju guľu asi umrieš a ja mám život ešte pred sebou.” Pláva okolo nich krab, ktorý rozhovor ustríc pozorne načúval a vraví: “Čo ty vieš, pyšná ustrica, o živote? Myslíš si, že mladosť a zdravie a krása je všetko? Ona má síce bolesti, ale v jej vnútri rastie najvzácnejšia krása ligotavá perla.”²

Dovoľme dnes Ježišovi, aby nás našiel. Neschovávajme sa za svoje hriechy, za svoju pýchu. Ježiš túži vojsť do našich srdc, nebojme sa prijať túto otcovu perlu – Ježiša. Boh nás vyzýva, aby sme objavovali radosť z toho, že sa stáva pre nás veľkým pokladom.

Amen.

² PLEŠKOVÁ, E.: *Ukáž nám cestu*. Prešov : Vydavateľstvo Michala Vaška, 2003, s. 238.
